

18 Mart Çanakkale Şehitleri Kupası Yat Yarışları, 2008

Tarihimizin önemli sayfalarından biri olan 18 Mart 1915'teki Çanakkale Deniz Savaşı ve şehitlerimizi anmak için düzenlenen yat yarışları, İYK ve Donanma Komutanlığı organizasyonu ile gerçekleştirildi.

I. etap olan yarışın ilk gününde Kalamış – Tuzla arasında mücadele vardı. Sabah saat 10.00'daki start için Kalamış koyuna gelen yelkencileri sert rüzgar ve dalgalı bir deniz karşıladı. Anlaşılan Tuzla'ya ulaşmak tahmin edilenden kısa sürecekti, meteorolojinin ve web sitelerinin tahminleri tutmuştu. İrc1/İrc2 için rota (Start – Fenerbahçe Sıglık (Digavsing) Çakarı iskelede – Büyükada Sıglık Çakarı sancakta – Burgazada sancakta –Heybeliada iskelede – Balıkçı Adası iskelede – Tuzla Hayırsız Ada iskelede – Finis.) daha uzun tutulurken , İrc3/İrc4/İrc5 ve Destek sınıfları için daha düz bir rota ile (Start – Fenerbahçe Sıglık (Digavsing) Çakarı iskelede –Tuzla Hayırsız Ada iskelede – Finis.) Tuzla Deniz Harp Okulundaki bitiş çizgisine ilk olarak varmayı hedefleniyordu.

Start sırasında tekneler avantajlı yer kapabilmek için, daha yarış başlamadan kıyasıya mücadele verirken, zaman zaman protesto sesleri arasına karışan fiber çatırtıları, istenmeyen çatışma durumlarına işaret ediyordu. İlk şamandıra Digavsing toplu halde dönüldü. Tekneler sert havada birbirinden uzak durmaya çalışırken, bir yandan da kendi bayrak rengindeki rakiplerini kollamaya çalışıyordu. İrc1/2 için Sıglık çakarı dönüldükten sonra iki adamın arasındaki boğazdan bu kez orsa seyirinde geçilecekti ki, gerçekten buradaki rüzgar koridoru her seferinde çok daha dikkatli olmayı gerektiriyordu. Tekneler adalara yaklaştıkça sağnaklarda sıklaştı. Adanın kıyısına kadar inip, rüzgara daha temiz çıkmak isteyenler, sahilde kalan rüzgar nedeniyle buna pek cesaret edemediler. İş başa düşmüştü artık. Adeta rodeo yaparcasına seyir eden tekneler, birer birer broş yemeye başlamıştı. Dümenlere daha fazla yük biniyor, ana yelkenler ve arabaları sürekli laçka kullanılmasına rağmen zaman zaman bu da işe yaramıyor, floklar boşaltılarak teknelerin rotadan sapmamasına çalışılıyordu. Heybeliada arkasına ulaşan tekneler, Balıkçı adasına doğru dümen kırdığında, kısa bir süre için de olsa yorulanlar için dinlenme zamanıydı. Kopmalar başlamıştı. Balıkçı adası dönüşü sonrasında planlanlar balon hazırlıkları için yapıldı ve dönüş sonrasında donatılan balonlar basıldı. Rüzgar biraz daha düşmüş, geniş apaz ve zaman zaman pupadan düzenli bir şekilde esiyordu. Hayırsız ada geçişiyle, İrc2'de Abosa – DHO ilk finish verdiğiinde saatler 13.05'i gösteriyordu. Bu sınıfta düzeltilmiş zaman sonrasında Chivas Goblin 13.06 ile I.etap lideri oldu. İrc3/İrc4/İrc5 ve Destek sınıflarından en erken finishi ise 12.29'da Energie (İrc4) yaptı. Deniz Harp Okuluna kendileri için hazırlanan yanaşma yerlerine birbiri üzerine yanaşan ekipler için öğle yemeği zamanıydı. Yemek sonrasında bazı ekipler donanımlarından oluşan hasarları gidermek için çalışırken, gece Deniz Harp Okulu misafirhanesinde konaklamayacak ekipler ise, İstanbul'a dönecek bir araç bulmanın telaşı içindeydi. İlk günün sonunda I.etap için dereceye girenlere ödülleri, düzenlenen seromoni ile verildi. Yarışın II.etabının startı ertesi gün saat 10.00'daydı.II. etap ve ikinci gün start için rüzgar ilk günün aksine neredeyse 0 gösteriyordu. Saat 10.00 gibi start hattının gerisinde yerlerini alan tekneler tehir bayrağıyla birlikte beklemeye koyuldu. İlginç bir şekilde sadece şamandıraların gerisinde kalan koy içinde yarışmaya uygun sağnaklar esiyordu. İstense bir koy içi ve şamandıra yarışı pekala yapılabilirdi☺ Tuzla – Kalamış etabında kısa rota (Start – Tuzla Hayırsız Ada sancakta – Finis) uygulanacaktı. Ancak kısa rotayı bile sonradan bitiremeyen tekneler olacaktı. Balon

start yapılacak bu ayakta rüzgar adanın arkasından tazelemeye başlamıştı. Saatler 11.20'yi gösterdiğinde de en azından start yapılabilir bir duruma gelmişti. 11.35'de İrc 2 için çalınan korna ve indirilen bayrak sonrasında başlayan yarışta tek şamandıra dönüşü Hayırsız Adaydı. Tekneler ada dönüşü için birbirlerine yakın ilerlerken, avantaj sağlamak ve adaya yakın dönmek isteyen bir kaç tekne kıyıya oturup, sonrasında kendi imkanları ile düze çıkıyordu. İlk gün sert rüzgar ile boğuşan teknelerin karşısına bu kez karasal engeller çıkıyordu. Hayırsız ada dönüldüğünde artık tüm sınıflar için tek bir hedef vardı, turuncu Finish şamandırası! Tazeleyen rüzgar Kartal sahil tarafında biraz daha fazla esince, tekneler bu rotaya doğru tramola atarak ilerlemeye başladı. Sahildeki gemilerin arasında ilerlemek temiz rüzgar açısından çok avantajlı olmasa da, gelebilecek bir Poyraz bir anda herşeyi değiştirebilirdi.

Dragos geçişi, yarışın kırılım noktası oldu. Tazeleyen sağnakları takip ederek, sahile kadar adeta ortak bir rotada ilerleyen teknelerin artık iki seçimi vardı. Adalara doğru yükselmek veya sahilden gitmek ! Yarışın başında beri, Karayel ve İmbat tahminlerinin aksine, rüzgar Kuzeye ve Poyraza dönmüştü. Bu durumda adalara doğru hafif tazeleyen sağnaklar kullanılarak temiz havaya çıkılabilir ya da Poyraz beklentisi ile kıyıda rota çizilebilirdi. Tüm taktik, her an kalabilecek hava içinde, rüzgarı bir an önce yakalamak üzerineydi. Önde giden tekneler sahile doğru, takipçileri ise tazeleyen sağnakları kullanarak ada açıklarına doğru dümen kırdı.

Büyükada önlerine ilk gelenlerin saati 15.45 olmuştu ve ekiplerin üzerinde anlaştığı tek bir nokta vardı, bu yarış bitmez ! Tüm teknolojik göstergeler rüzgarı ve tekne hızını 0 olarak gösteriyordu. Rüzgar altı, rüzgar üstü farketmiyor, ekip ne tarafa oturursa rüzgar gülü o tarafa dönüyordu. Ümidini kesen İrc3/İrc4/İrc5 ve Destek sınıflarından bir kaç tekne, Ataköy dönüşünde gece karanlığına kalmamak için motor basarak yarışı terk etmeye başlamış, yarış içinde rüzgarı bekleyenlerin yanından geçip gidiyordu. İlerleme sadece ada vapurlarının dalgaları ile olabiliyordu artık. 16.30'a kadar herhangi bir değişiklik olmadı. Bu sırada Ada açıklığından gelen ve belli belirsiz esen sağnakları kullanmak için balon basan ekipler, hız göstergelerinde saatte 1 mili gördü. Bu bile adeta fırtına gibi gelmişti. Yarış şimdi yeniden başlıyordu. Büyük bir heyecan ile tüm ekipler balon bastılar. Adaya yakın olanlar daha avantajlı bir şekilde ilerlerken, artık mil / saat / finish saati hesapları yapılıyordu. 18.30'a kadar finish vermek gerekiyordu. Rüzgaraltına oturarak balonu kendi formu ile ancak şişirebilen öndeki ekipler, adeta nefes bile almadan ilerliyorlardı. Skipper'lerden "kıpırdayanı vururum" sesleri yükseliyordu. Günbatımı ise yavaş yavaş başlamıştı. Saat 17.47'de yarış komitesi ilk finish düdüğünü çaldı. Tam 6 saat 22 dakika süren bu uzun, yorucu ve zorlu geçen yarışta, Lucifer (İrc2) şamandıraların arasından geçen ilk ekipti. Tüm sınıflarda yarışa katılan 47 teknedeki 8 ekip, yarışın II.etabında finish verdi.

18 Mart Salı akşamı İstanbul Yelken Kulübünde düzenlenen 18 Mart Çanakkale Zaferi ve Şehitlerimizi anma etkinliği sonrasında, dereceye giren ekiplere ödülleri takdim edildi.

18 Mart Çanakkale Şehitleri Kupası Yat Yarışları, 2008 I. ve II.etap ile genel klasman sonuçlarına web sitemizden ulaşabilirsiniz

<http://www.istanbulyelken.org.tr/yaris/sonuclar/2008/18%20Mart/12.pdf>